

Zeehond

Niet blaffen, maar huilen

Een zeehond is een zeezoogdier die ook in Nederland voorkomt. Ze zwemmen bijvoorbeeld in de Waddenzee. Je kunt ze met laagwater regelmatig zien liggen op drooggevallede zandbanken.

Ze zijn familie van andere zeezoogdieren, zoals zeeleeuwen, walrussen en zeeolifanten. Er zijn verschillende soorten zeehonden: gewone zeehonden, grijze zeehonden, klapmutsen, zadelrobber en Ross-zeehonden.

Voorkomen

Zeehonden zwemmen in veel wereldzeeën, alleen niet daar waar het water heel erg warm is. Ze leven bijvoorbeeld in de buurt van de Zuidpool, de Noordpool, Canada, Nieuw-Zeeland en ook in de Middellandse Zee.

Uiterlijk

Zeehonden hebben een wat dik lijf en een kleine kop. Ze zijn grijs met een tintje lichtere buik en spikkels op de rug. Een dikke speklaag houdt de zeehonden lekker warm in koud water. De dikke korte vacht beschermt ze op het land heel goed tegen de wind.

Mannetjes zijn ongeveer 1 meter 60 lang en wegen 120 kilo.

Vrouwtjes zijn 1 meter 50 lang en wegen ongeveer 80 kilo.

Zeehonden zijn echte waterdieren. Hun vorm is gestroomlijnd en hun vacht is glad. Zo glijden ze makkelijk en snel door het water. Aan hun lijf zitten vinpoten, waarmee ze goed kunnen zwemmen, maar slecht kunnen lopen. De voorste vinpoten zien eruit als roeispanten. Die gebruiken ze vooral om te sturen. De achterste vinpoten gebruikt de zeehond om snelheid te maken. Zeehonden kunnen wel 35 km per uur zwemmen als ze op hun hardst gaan. Dat zou voor jou héél erg hard fietsen zijn!

Als zeehonden zich op de kant willen verplaatsen, slepen ze met hun buik over de grond en hobbelen ze vooruit. Ze kunnen wel zwemmen als een vis, maar niet ademen. Ze hebben de longen van een zoogdier en geen kieuwen. Ze moeten dus regelmatig boven water komen om adem te halen.

Zintuigen

Zijn snorharen zijn heel belangrijk voor de zeehond. Daarmee voelt hij of er een lekker hapje aan komt zwemmen. De snorharen hebben ook een andere functie. Als de snorharen een bepaalde richting op staan, weet je in wat voor bui ze zijn. Staan de snorharen bijvoorbeeld vooruit, dan is de zeehond boos.

Zeehonden hebben geen oorschelpen zoals wij. Ze hebben twee gaatjes waar ze mee horen. Onder water kunnen zeehonden beter horen dan boven water. Net als de meeste zeezoogdieren kunnen ze niet ruiken onder water, maar boven water wel. Geur is heel belangrijk voor een moederzeehond en haar pup. Direct na de geboorte van haar kleintje besnuffelt de moeder haar pup. De moeder herkent haar pup aan zijn geur.

Onder water ziet een zeehond heel goed. Maar als een zeehond even uitrust op land dan ziet hij bijna niets!

Voortplanting

Tussen half juni en begin augustus worden de zeehondenpups geboren. Als een drachtige zeehond moet bevallen, zoekt ze bij eb een zandbank op. Zo gauw de vloed weer opkomt, moet het pasgeboren zeehondje al kunnen zwemmen. Zes uur na de geboorte drinkt het jong al bij zijn moeder. De eerste vier weken krijgt het supervette melk om snel een lekker dikke speklaag te maken. Daarna gaat hij zelf op zoek naar visjes. Maar hij mag het eerste half jaar ook nog af en toe bij zijn moeder drinken.

Huilers

Jonge zeehonden die hun moeder zijn kwijtgeraakt, maken een huilend geluid. We noemen ze daarom ook huilers. Een moeder past heel goed op haar jong. Toch kan het gebeuren dat een moeder haar jong kwijtraakt, bijvoorbeeld door een storm. Zonder hulp overleven de huilers niet. Zeehondenopvangcentra helpen deze huilers aan te sterken, voordat ze weer terug gaan de zee in. Als ze ziek zijn, worden ze ook behandeld, zodat ze kunnen genezen. Het uitzetten van aangesterkte zeehonden is een heel mooi moment voor de zeehonden én voor de mensen van de crèche!

Pieterburen in het noorden van Groningen ligt aan de kust van de Waddenzee en heeft een zeehondenopvangcentrum. Lenie 't Hart vond daar ooit een baby-zeehondje en zette die in een badje achter in haar tuin. Zo is de zeehonden crèche in Pieterburen gestart. Nu werken er heel veel mensen die zieke en jonge zeehonden opvangen. Ook Ecomare op Texel heeft een zeehondenopvangcentrum.

Voedsel

Zeehonden eten vooral vis. Inktvis, platvis maar ook garnalen. In totaal wel 5 tot 8 kilo per dag! Die moeten ze natuurlijk wel zelf vangen. Om te jagen, zwemmen ze soms wel 50 km. Ze kunnen in het donkere water niet veel zien, maar wel voelen. Hun snorharen zijn zo gevoelig dat ze de bewegingen van de vissen kunnen voelen. Ze voelen hun maaltje dus zwemmen! Ze hebben een bek met scherpe tanden waarmee ze de visjes vastgrijpen.

Bedreigingen

In Canada jagen mensen op jonge zeehonden. De vacht van de jonkies is namelijk nog mooi spierwit en veel geld waard. In Nederland, Duitsland en Denemarken is het verboden om op de zeehonden te jagen.

Vervuiling

In Nederland is de vervuiling een bedreiging voor de zeehonden. Als er veel gifstoffen in het water zitten, worden de zeehonden ziek. Het is al een paar keer gebeurd dat heel veel zeehonden in de Waddenzee dood zijn gegaan. Nu gaat het weer beter met ze. Maar dan moet de Waddenzee wel schoon blijven! Ook troep die in principe niet giftig is, maar waar de dieren in verstikt raken, kan een groot probleem opleveren.